

PRZYKŁĘKŁY (1) *part praet act*

G sg m przyklęklęgo.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. przyklęknąć.

Klęczący; tu: na jednym kolanie; przen: w opisie gwiazdozbioru noszącego nazwę osobową:

Wyrażenie: peryfr. »przyklękły mąż« = gwiazdozbiór zwany Klęczeń, inaczej Herkules: Z łukiem páfmo wężowé/ y ciáło náftawa Iáfnégo Wężowniká. lecz obudwu głowy Niešie wíchód znákomity z łobą Niedźwiadkowy. Niešie Wężownikowé ręce rozwiedźzioné/ Y przyklęklęgo mężá pierśi rospaloné. A Klęczniá zášie [...] Náđ infzé człónki z morzá iuż y pás wychodźi/ Y znákomité pierśi/ y iáfné rámioná KochPhaen 23.

Cf PRZYKŁĘKNAĆ

MP